

Biblická čtení:

Izajáš 58, 9b-14: Odstraníš-li ze svého středu jho, hrozící prst a ničemná slova, budeš-li štědrý k hladovému a nasytíš-li ztrápeného, vzejde ti v temnotě světlo a tvůj soumrak bude jak poledne.“ Hospodin tě povede neustále, bude tě sytit i v krajinách vyprahlých, zdatnost dodá tvým kostem; budeš jako zahrada zavlažovaná, jako vodní zřídlo, jemuž se vody neztrácejí. Co bylo od věků v troskách, vybudují ti, kdo z tebe vzejdou, opět postavíš, co založila minulá pokolení. Nazvou tě tím, jenž zazdívá trhliny a obnovuje stezky k sídlům. Jestliže v den odpočinku upustíš od svých pochůzek, od prosazování svých zálib v můj svatý den, nazveš-li den odpočinku rozkošným, svatý den Hospodinův přeslavným, budeš-li jej slavit tak, že se vzdáš svých cest, že přestaneš hovět svým zálibám a nepovedeš plané řeči, tu nalezneš rozkoš v Hospodinu „a já ti dovolím jezdit po posvátných návrších země a z dědictví tvého otce Jákoba tě budu živit.“ Tak promluvila Hospodinova ústa.

List Židům 12, 18-29: Nestanuli jste jako Izrael před tím, co je hmatatelné: před ,hořícím ohněm, temnotou, mráкотou, bouří, zvukem polnice a před hlasem Božích slov', při němž posluchači prosili, aby toho byli ušetřeni. Nemohli totiž snést slova výstrahy: ‚Dotkne-li se i jen zvíře té hory, bude ukamenováno.‘ Pohled na to, co viděli, byl tak hrozný, že Mojžíš řekl: ‚Třesu se hrůzou a děsem.‘ Vy stojíte před horou Siónem a městem Boha živého, nebeským Jeruzalémem, před nesčtelným zástupem andělů a slavnostním shromážděním církve prvorozených, jejichž jména jsou zapsána v nebi, a před Bohem, soudcem všech, a před zesnulými spravedlivými, kteří již dosáhli cíle, a před Ježíšem, prostředníkem nové smlouvy, a před jeho krví, která nás očišťuje, neboť volá naléhavěji než krev Ábelova. Varujte se tedy odmítnout toho, kdo k vám mluví. Jestliže neunikli trestu ti, kdo odmítli tlumočníka Božích příkazů na zemi, tím spíše neunikneme my, odvrátíme-li se od toho, který mluví z nebe. Jeho hlas tehdy zatřásl zemí, nyní však slibuje: ‚Ještě jednou otřesu‘ nejen ‚zemí‘, nýbrž i ‚nebem‘. Těmito slovy naznačuje, že otřese vším stvořením a promění je, aby zůstalo jen to, co je neotřesitelné. Buďme vděční za to, že dostáváme neotřesitelné království, a služme proto Bohu tak, jak se jemu líbí, s bázní a úctou. Vždyť ‚náš Bůh je oheň stravující‘.

Lukáš 13, 10-17: V sobotu učil v jedné synagóze. Byla tam žena, která byla stížena nemocí už osmnáct let: byla úplně sehnutá a nemohla se vůbec napřímít. Když ji Ježíš spatřil, zavolal ji a řekl: „Ženo, jsi zproštěna své nemoci“ a vložil na ni ruce; ona se ihned vzpřímila a velebila Boha. Avšak představený synagógy, pobouřen tím, že Ježíš uzdravuje v sobotu, řekl zástupu: „Je šest dní, kdy se má pracovat; v těch tedy přicházejte, abyste byli uzdravováni, a ne v den sobotní.“ Na to Pán odpověděl: „Pokrytci! Neodvazuje každý z vás v sobotu vola nebo osla od žlabu a nevede ho napájet? A tato žena, dcera Abrahamova, kterou držel satan spoutanou po osmnáct let, neměla být vysvobozena z těchto pout v den sobotní?“ Těmito slovy byli všichni jeho protivníci zahanbeni, ale celý zástup se radoval nad podivuhodnými činy, které Ježíš konal.

Představy o Bohu

Vytváříme si svoje představy o Bohu, které je zapotřebí si poopravovat. Bůh se neprojevuje tak, jak bychom si my představovali. Bůh se zjevuje.

Sobota je dnem Hospodinovým, v něm se Bůh zjevuje. To znamenalo a znamená pro Židy něco výjimečného. Je to dáno od Hospodina. Pro křesťany je neděle dána od Hospodina skrze Krista, jeho vzkříšení.

Bůh sestupuje k lidem (zjevuje se) v dějinách. Jinak v Novém Zákoně a jinak ve Starém. Hospodinovo zjevení v NZ je jiné, Bůh sestupuje k lidem v lidském těle i se smrtí. SZ zjevení nepřestalo mluvit, stále trvá. Zakouší se smysly. (Např. při darování Desatera se lidé třásli strachem aj.)

Ke skutečné proměně člověka může dojít jen ovlivněním zevnitř. Boží nedostupný, nebeský svět je popsán pojmy: hora Sión (analogie se SZ a Desaterem), město Boha živého, nebeský Jeruzalém. Důraz je na jeho obyvatele (4 typy obyvatel: andělé, církve prvorozených, zesnulí nebo i lidé dosud žijící + soudce). Člověk tohle ale nezakouší smysly, ale vírou. Věříme, že už tam vstupujeme, protože nám tu možnost Pán Ježíš otevřel.

Nová Smlouva je stav, do kterého uvádí Bůh člověka zevnitř, protože slova Desatera má vepsána do srdce.

Krev očisťuje zevnitř, duchovně. Souvisí s obřadem poslední Večeře Páně. Napitím dostanou do sebe Ježíšovu krev, která je kvalitnější a člověka uzdravuje. (příklad s transfúzí). Stále jde o duchovní příměr.

Kain se zabitím svého bratra Ábela domnívá, že teď Bůh bude mít čas na něj. Ábelova krev volá k Bohu po pomstě.

Ve staré smlouvě může žít i současný křesťan. Vstup do NS je dán pouze Hospodinem, který píše svůj zákon do lidských srdcí. Jakmile ho tam napíše, člověk se stává účastníkem NS.

Cílem zjevení Hospodinova ve Starém Zákoně je jeho sebe představení. Odehrávalo se v náboženském prostředí, lidé měli náboženské zkušenosti, znali různé bohy. Zažili něco (strach), co je mělo přesvědčit, že žádný jiný Bůh tak mocný není. Dnes lidé náboženské prostředí neznají, neznají biblické příběhy a za náboženské zkušenosti pokládají cokoli (zjevování, náhody, telepatii apod.).

Neproměňuje to jejich způsob života.

List Židům popisuje již jinou situaci než na počátku církve. Autor mluví ke křesťanům obecně, je jedno jestli pocházejí z Židů či pohanů. Autor zná židovské tradice a má k nim úctu. Obrací se k lidem v církvi, která je unavená, má za sebou pronásledování, druhý příchod Ježíše (parusie) se nekoná. Jak je to podobné dnešku. Necháváme se převálcovat tím vším, co přichází zvnějšku, nějak se potřebujeme se světem vyrovnat. Svět a lidé v něm nám má mnoho otázek a my na ně zatím hledáme správné odpovědi jazykem, kterému by rozuměli.

Křesťanství je závazné, klade na člověka nárok. Víra klade na člověka nárok, aktivní žití. Nejde jen o útočiště, hledání odpovědí na můj, náš strach.

Znovu si to zopakujme: Bůh jedná v dějinách a stále člověku něco nabízí. Jedná s námi skrze příběhy SZ a svědectví o Ježíši v NZ dál, a jednání jednou bude završeno. Tehdy se všechno otřese, ale nabídka neotřesitelného Království ne. Jsou věci, které nejsou relativní.

Víra není privátní, soud je nahlédnutí toho, jak náš život vypadá v perspektivě celého světa. Uvidíme souvislosti našeho života.

Ježíšova krev volá k Bohu o odpověď. Tou odpovědí je Ježíšovo zmrtvýchvstání. Otevírá lidem novou životní perspektivu. Můžeme se těšit, že Království je neotřesitelné. Boží přítomnost zůstává a Ježíšův čin otevírá novou perspektivu života.

Výzva pro dnešního člověka, křesťana: víra se neztrácí jako peněženka, ale pokud vírou nežijeme, ona v nás umře a nevydáváme její dobré plody.

Výročí okupace Československa

Písně: 62 (5) 2+2)5. stejná jako 1.
85 (4) 2+2
149 (2) 1+1